

Добры дзень, паважаная камісія.

Мяне зваць Багдановіч Вікторыя, я нарадзілася 05.09.2000 ў Мінску, скончыла каледж мастацтваў імя І. О. Ахрэмчыка ў Мінску па спецыяльнасці дэкаратыўна-выяўленчае мастацтва.

5 гадоў таму я зрабіла выбар у бок Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэту, кінуўшы экзамены ў Беларускаю дзяржаўную акадэмію мастацтваў, каб паспець даслаць дакументы ў Літву. Праз 5 гадоў я зноў хачу зрабіць выбар у бок ЕГУ.

Як творца і арганізатарка, я свядома адмаўляюся ад усіх кантактаў з беларускімі дзяржаўнымі інстытуцыямі, нягледзячы на тое, што мне з прапановамі тэлефануе АНТ. ЕГУ, які з'яўляецца прытулкам для амбіцёзных маладых людзей са свабодным мысленнем, навучыў мяне, як мастачку з класічнай пост-савецкай адукацыяй, новым формам разважання і візуальна-пластычнага выражэння.

Пасля вучобы па спецыяльнасці Візуальны дызайн я атрымала дастатковы набор ведаў і навыкаў для візуальных даследаванняў, які пацверджаны высокімі баламі, але і ўсвядоміла працэсы фарміравання маштабных праектаў на курсах “менеджмента” і “арганізацыі культурных праектаў”. Але, галоўнае, я зразумела, што мне цікава не толькі еўрапейская спадчына, але і беларуская ў агульным кантэксце, і гатова цяпер перайсці на новы ўзровень і прымяніць атрыманыя веды, трансфармуючы іх на праграме “Развіццё культурнай спадчыны”, ствараючы інавацыйныя прадукты з выкарыстаннем беларускага культурнага патэнцыялу, які, як зачараваны скарб, не адкрывецца абы каму.

Сумяшчаючы вучобу ў ЕГУ я ўдзельнічала ў міжнародных выставах і рэзідэнцыях, працавала ў часопісе “Dadalog” з камандай якога мы выпусцілі 2 друкаваных выдання, арганізвалі шэраг культурных мерапрыемстваў, выстаў, запісалі падкаст (з палітычных прычын ў 2022 годзе праект быў прыпынены). Адна з першых з-за кратаў я пранесла візуальную дакументацыю аб турэмным вопыце ў серыі малюнкаў 23.34, зрабіла фота-праект, дзе пераасэнсвала спадчыну еўрапейскага мастака Эгана Шыле, у калабарацыі з Ксеніяй Шталенковай працавала прадзюсерам візуальнага шэрагу да аўдыё-візуальнай інсталяцыі “Экстэрмінацыя”, паказы якой прайшлі ў Вільні і Мінску.

Менавіта якаснае і плённае захаванне, вывучэнне, актуалізацыя беларускай культурнай традыцыі магчыма дзякуючы не толькі шчырай любові і самаадданасці, але і ведам і навыкам, якія я маю, дзякуючы вучобе ў ЕГУ. Арганізацыя культурных мерапрыемстваў па развіцці мовы, фальклору, мастацтва і г.д., дзякуючы народу, могуць нават супрацьстаяць русіфікацыі.

Мая мастацкая і культурная практыка неразрыўна звязана са спадчынай Беларусі, для чаго мне патрэбна шмат часу знаходзіцца на яе тэрыторыі. Але, нажаль, з-за адміністрацыйнага арышту па атрыкуле 23.34 у 2020 годзе я апынулася ў цяжкім фінансавым становішчы, бо кожны раз атрымліваю адмову ў працы без канкрэтнай прычыны ад чалавека, з апушчанымі вачыма.

З 2022 года я падпрацоўваю ў выдавецтве “Тэхналогія” ў Мінску. Дзякуючы нам у Беларусі былі выдадзены дзве кнігі актуальнага палітвязня Андрэя Скурко, ў хуткім часе, кніга паважага прафесара ЕГУ Аляксандра Калбаскі. Думаю, усе пералічаныя заслугі, смеласць і адказнасць даюць усе падставы для таго, каб забяспечыць 100 % грант на адукацыю і, у перспектыве, не пашкадаваць ад гэтым рашэнні.

Дзякуй за ўвагу, з павагай, Багдановіч Вікторыя.